

župani, da na osnovu svoga virilnoga prava dolaze u sabor, a i inače je hrvatski sabor bio uglavnom sastavljen od advokata, svećenika, novinara i imućnih građana, dok u njemu nije bilo ni jednog seljaka, radnika ili malog građanina, i ako je u ono doba seljaštvo sačinjavalo oko 90% čitavog stanovništva. Zato Seljačka stranka traži odmah potpunu promjenu poretka, to jest da umjesto ostataka feudalizma, birokracije i plutokracije zavlada puk.¹⁷⁾

Riječ puk znači sav narod, osim najviših činovnika, velikaša i kapitalista. Kolikogod ima danas u prosviećenom svijetu pravice za seljaka, radnika i građanina, sve se je to postiglo na temelju pučke politike poslie duge i teške borbe proti spomenutomu trojemu zlu; naime proti birokraciji, oligarhiji i plutokraciji.

Ime seljačka stranka znači u političkom smislu to, da se u Hrvatskoj ima posvema odstraniti činovnička, vlastelinska, fiskalna i popovska vladavina, a to se može samo na taj način, da u hrvatskom državnom saboru mjesto fiškala, činovnika, velikaša i popova imadu većinu baš seljaci...

Seljački pokret je snažno reagirao na tadanje feudalne ostatke u Hrvatskoj, gdje je vlast imala stvarno u rukama manjina predstavnika nekih privilegiranih staleža. Osobito je seljački pokret ustao protiv principa autoriteta, po kojemu su neke osobe i neki staleži uživali naročitu prednost i vrijednost u društvu, što je također ostatak iz feudalnoga

17) Program Hrvatske Pučke Seljačke Stranke od 1905.